

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"

טיוטא בלבד, דף מוגה ומורחב ישלח בהקדים

ערכין כד.

ואם מך הוא מערכך וכו', כיצד הלימוד? עי' פרש"י, ועי' חזון נחום עה"מ בדעת הרמב"ם, ועי' פרישה חו"מ צד' סקמ"א.

מערכך ולא אשתו ובניו, עי' קול הרמ"ז היאך דרש ב' דרשות מחד קרא, ועי' לח"מ מלו"ל א' ח'.

הנהו לאו כלי אומנות כינהו, ויש להקשות הלא מתפרנס מהם? ולהל' עי' רמב"ם ג' יח' ובכס"מ.

רש"י ד"ה סליקו, נראה שיכול לפדות את התפילין בעל כרחו, ויל"ע מ"ש משאר נכסיו הגרי"ז.

מצוה דגופיה לא זבין איניש וכו', ועי' רש"ש ויקר ערך שהקשו מב"ק קב: דמשמע דדווקא במקדיש אמרינן דהקדיש תפיליו, עי' מה שתירצו, ועי' מעשה חושב.

אין לו בכסות אשתו וכו', עי' רש"י דזה משום שאינו שלו, ועי' ירושלמי ב"ק ט' ה' דאין דעתו על זה, ועי' ש"ש בבבלי ב"ק קב: ושם ברשב"א ובראב"ד בשיטמ"ק, ועי' קצה"ח צד' יג' שדן בזה באורך.

צבע לשמן, עי' רש"י כתובות נד. ומה שצריך לזה עי' ב"ח סמ"ע וקצה"ח חו"מ צד', ועי' חזון נחום, ועי"ש עוד בדבריו ובהון עשיר למה חילק סנדליו משאר בגדיו.

אע"פ שאמרו וכו', לגבי מה אמור, עי' פרש"י וטוב"י חו"מ קט', רמב"ם ג' יט' ובבית מאיר קד' ד'

אין להקדש אלא מקומו ושעתו, עי' רש"י דאיירי לענין הישג יד, ורמב"ם פיה"מ והל"ג יט' פירש דאיירי לענין מכירת הקדש.

תוד"ה אין הקשו מה החילוק בין זה שאין אלא מקו"ש, לשום היתומים שישים ושלושים, ע"ע שיטמ"ק בשם הרא"ש, ועי' שפת אמת ודרישה קט' ב'. ועוד תי' עי' נתיב"מ קט' סק"א ושו"מ שתיתאה ח"א מה'.

שלא ישהה מרגלית לקלים, לרש"י איירי לענין הישג יד ועי' רמב"ם ג' יט', עי' חי' הגרי"ז, רש"י לעיל יז: רש"ש שם ותוס' רעק"א על המשניות ב' א'.

ולא גואלין אחר היובל פחות משנה, עי' רע"ב שהכוונה שעד שלא נגמרה השנה היא נחשבת כשלימה, עי' תויו"ט וערך דל ועי' לח"מ ערכין וחרמין ד' יב'.

הקדש מחשב חדשים, עי' פרש"י, וע"ע פירוש הרמב"ם עה"מ, ובהל' ד' ח' ועי"ש ראב"ד

יהא אדם חס על נכסיו ואל יקדיש וכו', ומהו התקנה? עי' רש"י רמב"ם ורע"ב, ועי' תורא"ש בשיטמ"ק, תוד"ה רב ובשיעורי הגרמ"ד, ועי' קול הרמ"ז על המשניות.

המקדיש שדהו בשנת היובל עצמה וכו', עי' תורת כהנים בחוקתי ד' ד' שהביא קרא לאסור, עי"ש ראב"ד והגהות הגר"א, ועי"ש ח"ח.

קדושה ונותן חמישים, ומה שלא יוצאת לכהנים, עי' אור שמח ד' י' ועי"ש עוד מה שביאר במחלוקת רב ושמואל ועי' חי' הגרי"ז.

כהנים נכנסים לתוכה וכו', עי' רש"י ועי' חי' הגרי"ז.

שמואל כר"ש ס"ל, ולפי זה פסק הרמב"ם ד' י' הלכה כשמואל, ועי' לח"מ שם ונזר הקודש שהרמב"ם סתר עצמו, ועי' תויו"ט מה שיש למחוק בדברי הרמב"ם בפ' למשנה, ועי' מעשה חושב ובשיעורי הגרמ"ד.

ע"ב

תוד"ה סוף, עי' מוצל מאש מה שהקשה, ובתי' התוס' עי' חי' הגרי"ז.

וכהנים משולחן גבוה קזכו, עוד במחלוקת בבאור מחלוקת רב ושמואל עי' מעשה חושב.

תוד"ה מאי טעמא, בתירוץ הרמ"ר שם, עי' מעשה חושב, ובמה שהקשו עוד לרב למה הוצרך לפרוך הק"ו, עי' קרבן אשם והפלאה שבערכין.

מאי אחר הובל אחר אחר, עי' רש"ש ומעשה חושב מה שהקשו לפי זה.

תוד"ה אמר, עי' צ"ק מים קדושים קרבן אשם הפלאה שבערכין ועולת שלמה.

תוד"ה אי, עי' קושייתם, ועי' חי' הגרי"ז מה שהקשה על דבריהם, ובשיעורי הגרמ"ד.

בשיטת רבי יהודה, עי' ערכי עלי כמאן נפסק להלכה (ברמב"ם), ועי' אור שמח שמו"י י' א' האם שנות השמיטין והיובלות חופפין לר"י, עי"ש שהביא בזה מחלוקת בבלי וירושלמי, ועי' משך חכמה עה"ת ויקרא כה' י'.

בשלמא לשמואל וכו', עי' רש"י כיצד יבאר, ועי' רש"ש ונס"מ ולח"מ ד' יב'.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה'
להערות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"נ מידי יום.